

Ad § 20.01.89.52.01 Efteruddannelse L 271 1985

Spørgsmål 18:

»Hvilke typer af uddannelser, hvilke deltagergrupper og hvilke uddannelsesbehov er planlagt imødekommet gennem det på denne konto afsatte beløb på kr. 142.213.400? Hvilke uddannelsesbehov og deltagergrupper er tilgodeset med de indtil nu givne bevillinger på ca. 140 mio. kr., og hvordan har fordelingen af midlerne været på små og store virksomheder?

Ministeren bedes endvidere oplyse omfanget af voksenuddannelsesstøtte til hjemmearbejdende i henhold til lovens § 7.«

Svar:

Efteruddannelsesloven er en decentral lov. Det er de lokale virksomheders efterspørgsel efter videre- og efteruddannelseskurser, der er afgørende for, hvilke kurser der udbydes med støtte i henhold til loven. Ministeriet foretager ingen konkret planlægning af, hvilke kurser der skal udbydes.

Men ministeriet har fastsat de overordnede rammer for, hvilke typer af efteruddannelse, hvilke deltagergrupper og hvilke uddannelsesbehov virksomhedernes efterspørgsel kan rette sig imod. Rammerne er fastsat efter indhentet udtalelse fra Efteruddannelsesrådet. Rammerne indebærer følgende vedrørende udvikling og afholdelse af kurser:

– Sigtet skal være at styrke eksporterende og importkonkurrerende virksomheders fornyelsesproces gennem omstilling til ny teknologi, inddragelse af nye markedsmuligheder eller forøgelse af produktivitet og kvalitet.

– Aktiviteterne skal opfylde dokumenterede aktuelle eller forudsigelige behov for efter- og videreuddannelse hos flere virksomheder, herunder ikke mindst små og mellemstore virksomheder.

– Aktiviteterne skal skabe nye efter- og videreuddannelsesmuligheder, og dermed supplere og inspirere fremfor at dublere eksisterende uddannelsesaktiviteter.

– Forsøgs- og udviklingsarbejdet skal have en klar fornyelseseffekt og sigte mod konkret indlæring.

– Kurserne skal rette sig mod beskæftigede i den private sektor eller personer, der ønsker beskæftigelse dér. De skal endvidere være rettet mod mellemgruppen mellem faglærte og personer med lang videregående uddannelse, mod personer der ønsker at blive opskolet til mellemgruppen, eller andre med tilsvarende uddannelsesbehov.

I 1989 planlægger Undervisningsministeriet inden for disse rammer særligt at gøre opmærksom på efter- og videreuddannelsesbehovene på en række områder, der er højt prioriteret i forsknings- og erhvervspolitikken. Det gælder f.eks. bioteknologi, materialeteknologi, internationalisering set i relation til det indre marked m.m.

I 1988 skønnes det, at ministeriet giver ca. 100 bevillinger til udvikling af efter- og videreuddannelseskurser og ca. 400 bevillinger til afholdelse af et eller flere efter- og videreuddannelseskurser. De tilsvarende tal var i 1987 ca. 300 udviklingsbevillinger og ca. 220 bevillinger til afholdelse af kurser. I 1986 var der ca. 250 udviklingsbevillinger og ca. 200 bevillinger til afholdelse af kurser.

Bevillingerne fordeler sig inden for de enkelte områder med ca.

50 pct. til omstilling til ny teknologi

25 pct. til inddragelse af nye markedsmuligheder

20 pct. til forøgelse af kvalitet og produktivitet

3 pct. til turisme

2 pct. til iværksættere.